

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Mendacium simile vento.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

mia relaturum. Exceperunt tam generi, quam uxores, attentis auribus nummorum strepitum, sensisque promissa. Unde spe lactati mutua æmulatione certare, & omni officiorum genere copiosum parentem prosequi. Eò mortuò, primum omnium fuit, ut ad cistam accurrerent, unde nummos depromptos putabant, & in prædam melioris hæreditatis involarent. Dum aperiunt, dum avidos oculos, & manus adjiciunt, ecce tibi, reperiunt arcam lapidibus & arena plenam, una cum nodoso stipite, cui inscriptum: *Quod pietas non potuit, avaritia extorsit.* Sic astus avaritiam plexit, & quod Vlyssis sociis contigit, vacuo hiatu vultures delulit. Joan. Paulus in Joco-seriis & Joan. Major in spec. Exempl. V. avaritia.

III. (d) Sed non fauces modò pecuniæ aviditate distentæ pascunt, & pascuntur à ventis; utres isti ventosi etiam ad mendaciloquos pertinent, qui quot verba emittunt, tot fumos & ventos exhalant & exspirant. De quibus Salomon Proverb. c. 10. *Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos.* Rectè mendacium comparatur vento. 1. Quia sicut ventus est fluidus, levis & evanidus; sic mendacium instar fumi & venti dissipatur & evanescit. Quæ decipiunt, inquit Seneca, epistol. 8. nihil habent solidi: tenue est mendacium, si diligenter inspexeris. 2. Ventus non hæret, sed celerrimè pertransit; sic mendacium. Eleganter Plutarch. lib. 2. de vita solitar. Simulata, inquit, illicò, patefcunt; fucus sudore diluitur, & argutum etiam mendacium vero cedit, coràmque pressius intuente, diaphanum est. 3. Ex uno vento generantur plures: iique inter se contrarii, & confligentes; ex uno mendacio prodit alterum, tertium, quartum, inter se colluctantia. 4. Ventus licet tenuis & inanis, utres tamen & folles distendit. Idem in mendacibus cernitur: tumescunt, donec rumpantur. 5. Ventus in cantum inflat fistulas: mendaces sunt velut æs sonans, & cymbalum tinniens. 6. Ventus, quamvis subtilis, arbores tamen, domos & turres sternit ac evertit. Mendacium sæpè inter reges ac populos bella internecina concitat, ac urbes, regna & imperia vastat. 7. Æolus ventos Vlyssi dono dedit. Finni & Lapones septentrionales populi, si fides O-lao lib. 3. c. 16. mercatoribus ventos venales exhibent, tres nodos magica arte sacratos à loro pendentis eis offerentes: quorum primò solutò vehementes, secundò vehementiores, tertio vehementissimos essent habituri. Mendaces, ut proverbio dicitur, linum lino, nodum nodo nectunt, ut nimis credulum induant laqueo. Initiò paulò modestius ora-

D d d z

tionis

(d) Mendacium comparatur vento.

tionis vanitatem adhibent, & sermonem quasi aspergunt mendaciunculis: ubi idem nanciscuntur, impudentius erumpunt, & aures ac auras decumano turbine perflant. Et sæpè non sine pretio. Nam juxta Tacitum: *quis gratuito mendax est?* Nisi fortè pueri, quibus volupe est mendacia dicere, & fumos ac ventos etiam non licitantibus, non tam vendere, quàm plenis buccis, velut Æolus, ex utribus afflare. Non æquè proclive est imbri de tegula cadere, quàm huic ætati fingere, mentiri, fallere. In hoc planè, Erico Suecorum regi similes, de quo Olaus M. lib. 3. c. 3. memorat, eum in arte magica nulli suo tempore secundum, quocunque verteret pileum suum, inde ventos ad votum aspirantes habuisse.

IV. Vlyssis focii gustata loto, obliviscuntur patriæ. Homer. lib. 9. Odyss. (e) *Lotum gustasti*, de iis dicebatur, qui diutiùs peregrinis in regionibus hærent, veluti obliti reditùs. Neque inconcinne dixeris in eos, qui simul atque semel voluptatem inhonestam degustarint, ad pristina studia revocari non queunt. Vlyssis comites degustata apud Lotophagos Africæ populos, lotò, redire ad navim noluere, nisi verberibus adacti. Plinius lib. 13. c. 17. scribit, loton esse arborum, pyro similem, folio quercino, fructus ejus instar fabæ, colore croci, singulari dulcedine ac sapore, ita ut ea, quæ in Africa nascitur, advenas inescare feratur. *Epicurei* fuerunt hi Vlyssis focii, qui summam voluptatem in corporis voluptatibus constituere.

Et quibus in solo vivendi causa palato est. *Juven. Sat. 11.* Hos Aristophanes *cadavera* collo tenus appellat. Huiusmodi vivum cadaver erat Caligula, qui se pro Jove Latiali adorandum exhibuit, templum suo Numini condidit, sacerdotes & excogitatissimas hostias instituit, quales erant phœnicopteri, pavones, tetraones, gallinæ numidicæ, phasianæ, &c. Quàm multis templum est culina, sacerdotes coqui, hostiæ culinae varii generis! Gulosorum imaginem expressit Alciatus Embl. 90. per virum, cui

Pinguis aqualiculus propenso sesquipede extat,

Ut canit Persius Sat. 1. collum ei gruis tribuit, dextrâ larum seu gaviam, avem voracissimam, sinistra onocrotalum, pariter ingluvie infamem, tenenti: alludens ad Philoxenum qui collum gruis, & ad Melancthium Poëtam tragicum, qui olorium tibi optavit. Quid mirum, quòd huiusmodi Lotophagorum mens depressa humi, totaque cum corpore projecta in pabulum, nulla virtutis, nulla coeli, patriæ beatæ cupiditate

tangatur,

(e) *Epicurea voluptas.*